

Spotkanie 4 – dojrzewanie miłości małżeńskiej

„Pierwszym miejscem spotkania z Bogiem dla większości dorosłych osób, jak i dzieci, jest życie rodzinne. Dla chrześcijan rodzina jest pierwszym doświadczeniem Kościoła: „To dom powinien być pierwszym kościołem dla dzieci, które w tym środowisku będą poznawać Boga oraz przypominać sobie o Jego obecności. To, co będą dostrzegać w swoim domu, będzie im pomagać w modlitwie”. To w rodzinie, ‘Kościele Domowym’, zaczynamy przeżywać nasze chrześcijaństwo, zaczynamy odkrywać, na czym polega życie chrześcijańskie, w co wierzymy; uczymy się wartości i wzrastamy w modlitwie.” (*Share the Good News*, 83)

Odniesienie do *Amoris laetitia* – radość miłości:

Według papieża Franciszka, Wzajemna miłość pomiędzy mężem i żoną jest najgłębszą formą przyjaźni. Miłość posiada wszystkie cechy przyjaźni: troskę o drugiego, wzajemność, intymność, wierność i stabilność. Małżeństwo zobowiązuje się do dzielenia się i kształtowania całego życia w nierozdzielalnym, wyłącznym związku. Papież Franciszek mówi nam, że erotyczny wymiar miłości nie jest ‘permissywnym złem ani ciężarem, który trzeba tolerować dla dobra rodziny’. Trzeba raczej widzieć go jako dar od Boga, który ubogaca relację małżonków.

„*Seksualność służy nierozdzielnie takiej przyjaźni małżeńskiej, bo ma na celu zapewnienie, aby druga osoba żyła w pełni.*” AL 156

Papież Franciszek wzywa małżeństwa, by dążyły do docenienia wzajemnej świętości osób, nie czując konieczności panowania nad drugim człowiekiem. Ostrzega przed mentalnością konsumpcyjną, która nastawiona jest na kupowanie, posiadanie i konsumpcję – mentalność, która nie zatrzymuje się nad pięknem, by je doceniać i szanować, ale skupia się na przyjemności.

„*Czuła troska jest przejawem tej miłości, która wyzwala się z tego egoistycznego pragnienia posiadania. Prowadzi nas do drżenia przed osobą z ogromnym szacunkiem, z pewnym lękiem, by nie wyrządzić jej szkody lub odebrać właściwej jej wolności.*” AL 127

Otwartość na nowe życie jest w sercu życia prawdziwie chrześcijańskiego. Małżeństwo dające życie swojemu dziecku jest żyjącym obrazem Boga, który stworzył i wszelkie stworzenie oraz je podtrzymuje. Miłość małżeństwa otwartego na nowe życie nie jest nigdy skoncentrowana wyłącznie na sobie, ale otwiera się na drugiego człowieka. Oto znak prawdziwej miłości, która zawsze otwiera się na innych.

„*Od początku miłość odrzuca wszelkie impulsy do zamykania się w sobie i otwiera się na płodność, która ją przedłuża, wykraczając poza swoją własną egzystencję.*” AL 80

Małżeństwo nie zostało ustanowione wyłącznie dla prokreacji, ale także po to, aby w nim wyrażać wzajemną miłość w kontekście zobowiązanej relacji, w ten sposób pomagając jej wzrastać i dojrzewać. Charakteryzuje ją wzajemny szacunek, wolność i czułość, wyłączność, wierność i otwartość na nowe życie.

„*Małżeństwo jest także przyjaźnią, która zawiera cechy właściwe namiętności, ale zawsze jest nakierowana na jedność coraz mocniejszą i intensywniejszą.*” AL 125

21-26 SIERPNIA 2018

EWANGELIA
RODZINY

Radość dla Świata

Rodzice przynoszą swoje dzieci do Chrztu Świętego, aby otrzymały dar wiary. Wiara jest darem Boga. Bóg sprawia, że dar wiary wzrasta i rozwija się poprzez rodziców. Ziarno zasiane w sakramencie może wydawać plon dzięki wsparciu, zachęcie i trosce. Nie jesteśmy właścicielami daru wiary; jest nam powierzony, abyśmy troszczyli się o niego i pielęgowali go.

„Wychowanie dzieci powinno być naznaczone procesem przekazywania wiary, który napotyka na trudności ze względu na aktualny styl życia, godziny pracy oraz złożoność dzisiejszego świata, w którym wiele osób utrzymuje szalone tempo, aby móc przeżyć. Mimo to, rodzina musi pozostać miejscem, w którym uczymy się dostrzegania motywów i piękna wiary, modlitwy oraz służby innym.” AL 287

Rodzice są pierwszymi i najważniejszymi nauczycielami dla swoich dzieci. Rodzice uczą dzieci tego, co jest najważniejsze – czym jest miłość. Dzieci poznają miłość wówczas, kiedy rozpoznają, że są kochane przez swoich rodziców. Dzieci widzą miłość w swoim życiu, kiedy rodzice okazują im miłość oraz wtedy, kiedy rodzice potrafią tę miłość okazywać sobie nawzajem. Kiedy dzieci widzą, że ich rodzice potrafią okazywać im miłość oraz tę miłość obserwują w relacji rodziców względem siebie, stanowi to dla nich najlepszy przykład miłości Boga. Wzajemna miłość między małżonkami jest dla dziecka tak samo ważna, jak miłość okazywana mu przez każdego z rodziców. Kiedy z jakiegoś powodu dziecko żyje tylko z jednym rodzicem, doświadczenie miłości ze strony tego rodzica jest dla niego najlepszym przykładem miłości Boga. Papież Franciszek przypomina nam o ogromnie ważnej kwestii, jaką jest krąg dalszej rodziny wokół dziecka oraz doświadczenie miłości z ich strony.

„Każde dziecko ma prawo, by otrzymać miłość matki i ojca, obydwojga niezbędnych dla jego pełnego i harmonijnego dojrzewania. (...) Nie chodzi tylko o miłość ojca i matki potraktowanych oddzielnie, ale także o miłość między nimi, postrzeganą jako źródło własnej egzystencji, jako gniazdo, które przyjmuje i jako fundament rodziny.” AL 172

Dziecko uczy się zaufania, gdy poznaje, że może polegać na swoich rodzicach, którzy je kochają, bez względu na jego słabości i winy. Jeśli dziecko ma powód, by w to wątpić, budzi się w nim poczucie krzywdy i wiele emocjonalnych trudności, które utrudniają osiągnięcie dojrzałości. Będzie im w przyszłości trudniej zaufać innym, w tym Panu Bogu.

Dorośli przekazują dzieciom swoją wiarę na wiele sposobów, zamierzonych i niezamierzonych . Jeśli dzieci doświadczają szacunku, troski o drugiego człowieka, hojności i współczucia w konkretnych gestach, uczą się w ten sposób, jak samymi być pełnymi szacunku względem innych, hojnymi i współczującymi. Jeśli z kolei doświadczają złości, urazy, odrzucenia, zazdrości lub przemocy, nauczą ich to być złośliwym, niegrzecznym i niecierpliwym względem innych. Co jest istotne, trzeba nauczyć dzieci uświadamiania sobie swojego złego postępowanie oraz proszenia o przebaczenie. Dzieci czują się kochane, kiedy z miłością są napominane. Małe dzieci są zazwyczaj ukierunkowane na siebie, ponieważ nie doświadczyły jeszcze relacji ze światem. Trzeba im dopiero uświadamiać, że poza nimi są jeszcze inni, którzy również mają swoje potrzeby. Proces wychowywania dzieci, by dokonywały dobrych wyborów, kiedy nie będą już pod opieką rodziców, nie jest łatwy. Nie chodzi tu o zwykłą wiedzę intelektualną, dzięki której będziemy umieli rozróżnić dobro od zła, ale o wyrobienie głębokiego poczucia dobra oraz pragnienia, by czynić dobro.

21-26 SIERPNIA 2018

EWANGELIA
RODZINY

Radość dla Świata

„Rodzina jest pierwszą szkołą wartości ludzkich, w której można się nauczyć dobrego korzystania z wolności. Istnieją skłonności, które rozwinęły się w dzieciństwie, przenikające głębię prywatności osoby i pozostające na całe życie jako emocje pozytywne wobec pewnej wartości lub jako spontaniczne odrzucenie pewnych zachowań.” AL 274

„(...) dojść do tego, aby dobro zrozumiane przez umysł zakorzeniło się w nas jako głęboka skłonność emocjonalna, jako zamiłowanie do dobra, które ma większe znaczenie niż inne atrakcje i pozwala nam dostrzec, że to, co pojęliśmy jako dobro, jest także dobrem „dla nas” tu i teraz.” AL 265

W dobie trywializowania seksualności, rzetelna i odpowiednia do wieku edukacja seksualna jest bardzo ważna. Powinna ona być postrzegana w kontekście wychowywania do miłości i wzajemnego daru z siebie. Młodzi ludzie potrzebują pomocy, by mogli zrozumieć, że są nieustannie bombardowani informacjami, które są niekorzystne dla ich rozwoju ku dojrzałości. Powinno się ich wspomagać w poszukiwaniu i rozpoznaniu pozytywnych oddziaływań oraz unikaniu tych, którzy mogliby okaleczyć ich zdolność do prawdziwej miłości. Główną rolę we wspomaganie młodych ludzi w wymienionych obszarach zajmują rodzice.

„Edukacja seksualna powinna również obejmować poszanowanie i docenienie różnicy, pokazując każdemu możliwość przewyciężenia zamknięcia się w swoich ograniczeniach, aby się otworzyć na akceptację drugiej osoby. (...) Tylko porzucając strach przed różnorodnością można osiągnąć uwolnienie się od immanencji własnego bytu i zafascynowania sobą samym.” AL 295

PODSUMOWANIE

Miłość małżeńska wyraża się poprzez głęboką przyjaźń, jak również przez miłość erotyczną, co umożliwia rozwój i dojrzewanie miłości pomiędzy małżonkami. Cechuje ją wyłączność, zobowiązanie na całe życie oraz otwartość na dar nowego życia dzieci.

Papież Franciszek mówi, że wymiar erotyczny miłości jest dobrem w małżeństwie i przyczynia się do pogłębienia i umocnienia małżeństwa w ich więzach przyjaźni i zobowiązania, kiedy wyraża się we wzajemnym szacunku i świadomości świętości każdej z osób.

Otwartość na nowe życie stanowi podstawę życia rodziny chrześcijańskiej. Miłość nigdy nie jest skupiona na samej sobie, ale zawsze otwiera się na innych. Małżonkowie przekazujący życie dziecku stanowią żyjącą ikonę Boga, Stwórcy wszelkiego życia.

Małżeństwo nie zostało stworzone jedynie dla celów prokreacji, ale przede wszystkim, by miłość małżeńska mogła być wyrażana w kontekście zobowiązanej relacji, a poprzez ten wyraz wzrastały i rozwijały się miłość oraz wzajemny szacunek.

Dzieci otrzymują dar wiary na Chrzcie Świętym, zaś rodzice są pierwszymi w kolejności i ważności osobami wspomagającymi rozwój i dojrzewanie wiary u swoich dzieci. Inne osoby, jak nauczyciele w szkołach katolickich, księża oraz osoby posługujące w parafiach, wspierają rodziców w tym zadaniu.

Dzieci uczą się najpierw od swoich rodziców, co znaczy kochać i być kochanym. Dzięki temu zdolne są dojrzewać, wychodzić z miłością i ufnością do innych oraz do Boga.

Rodzice przekazują wiarę nie tylko słowem, ale poprzez to, kim są, jak żyją oraz jakimi wartościami kierują się w życiu.

Biorąc pod uwagę trywializowanie seksualności bardzo istotne jest, by dzieci mogły zapoznawać się z tematem edukacji seksualnej stosownie do swojego wieku i etapu rozwoju, tak aby potrafiły rozpoznać pozytywne i negatywne informacje, jakimi współcześnie bombardowany jest młody człowiek.

DUBLIN, IRLANDIA

ŚWIATOWE SPOTKANIE RODZIN

21-26 SIERPNI 2018

**EWANGELIA
RODZINY**

Radość dla Świata